

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9368/2025
09.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Зоран Раденковић и Бојан Благојевић, адвокати из ..., против тужене АД "Електромрежа Србије" Београд, чији су пуномоћници Софија Илић, Рада Јанковић и Ивана Недовић, адвокати из ..., ради накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 233/25 од 09.04.2025. године, у седници одржаној 09.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 233/25 од 09.04.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 233/25 од 09.04.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Панчеву П 2507/2023 од 24.01.2025. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиље од 21.12.2023. године, као недозвољена. Ставом другим изреке, отказано је рочиште заказано за 03.04.2025. године у 11,30 часова у судници бр. 120/1.

Виши суд у Панчеву је, решењем Гж 233/25 од 09.04.2025. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиље и потврдио решење Основног суда у Панчеву П 2507/2023 од 24.01.2025. године, у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиље и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, тужилца је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиле, захтевајући накнаду трошкова ревизијског поступка.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се рамотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада тужили за успостављену стварну службеност проласка далековода преко парцеле у њеном власништву. Побижаним решењем тужба тужиле је одбачена, јер је пред Градском управом Града Панчева, по предлогу туженог а пре подношења тужбе у овој парници, покренут поступак за непотпуну експропријацију к.п. бр. ... уписану у ЛН бр. ... КО ... и да је у току одлучивање о накнади за експропријацију. Решење којим одбацује тужбу суд доноси у поступку претходног испитивања тужбе, на основу одредбе члана 294. Закона о парничном поступку. Погрешна примена процесне одредбе закона представља битну повреду одредаба парничног поступка, а то није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде за стварну службеност тужила је поднела 21.12.2023. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да је у овом случају побијаним другостепеним решењем одбијена жалба и потврђено првостепено решење којим је тужба одбачена и поступак правноснажно окончан у спору мале вредности то ревизија није дозвољена јер не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде, у смислу одредбе члана 420. став 2. ЗПП.

На основу одредбе члана 413, у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника, адвоката, за састав одговора на ревизију и за судске таксе, туженом нису били потребни, у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић